

Sygn. akt III RC 335/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 stycznia 2014 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Krzyków Wydział III Rodzinny i Nieletnich

w składzie:

Przewodniczący: SSR Magdalena Bombała

Protokolant: Katarzyna Romanow

po rozpoznaniu w dniu 16 stycznia 2014 r. we Wrocławiu

sprawy z powództwa R. K.

przeciwko E. K.

o obniżenie alimentów

oraz

z powództwa E. K.

przeciwko R. K.

o podwyższenie alimentów

I. obniża alimenty od powoda-pozwanego wzajemnie R. K. na rzecz pozwanej-powódki wzajemnej E. K. zasądzone wyrokiem tut. Sądu z dnia 05.03.2010 r. w sprawie III RC 40/09 z kwoty 2500 zł do kwoty 1700 (jeden tysiąc siedemset) zł miesięcznie, poczynając od dnia 01.01.2014 r., z zachowaniem pozostałych warunków płatności alimentów;

II. oddala dalej idące powództwo;

III. oddala powództwo wzajemne;

IV. zasądza od powoda-pozwanego wzajemnie na rzecz pozwanej-powódki wzajemnej kwotę 1128 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Na oryginale właściwy podpis

UZASADNIENIE

W dniu 15 maja 2013 r. powód (pozwany wzajemnie) R. K., działając przez pełnomocnika w osobie radcy prawnego, wniósł o obniżenie alimentów ustalonych na rzecz pozwanej (powódki wzajemnej) wyrokiem Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Krzyków wydanego dnia 5 marca 2010 r. w sprawie o sygn. akt III RC 40/09 z kwoty 2500 zł miesięcznie do kwoty 1000 zł miesięcznie, z zachowaniem pozostałych warunków płatności, poczynając od maja 2013 r.

W uzasadnieniu powód (pozwany wzajemnie) wskazał, że od daty ostatniego orzekania o alimentach pogorszeniu uległa jego sytuacja materialna w związku z urodzeniem się w (...) syna powoda, co sprawiło, że uzasadnione potrzeby powoda oraz jego rodziny znacznie wzrosły.

W dniu 12 czerwca 2013 r. pozwana (powódka wzajemna) złożyła odpowiedź na pozew oraz pozew wzajemny, w którym domagała się podwyższenia alimentów ustalonych na rzecz pozwanej (powódki wzajemnej) od powoda (pozwanego wzajemnie) wyrokiem Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Krzyków z dnia 5 marca 2010 r. w sprawie o sygn. akt III RC 40/09 z kwoty 2500 zł miesięcznie do kwoty 3500 zł miesięcznie z zachowaniem pozostałych warunków płatności, poczynając od dnia wytoczenia powództwa wzajemnego.

W uzasadnieniu pozwana (powódka wzajemna) podała przede wszystkim w wątpliwość wysokość osiąganych przez powoda (pozwanego wzajemnie) dochodów, twierdząc, że są one znacznie wyższe niż wskazał powód (pozwany wzajemnie). Wskazała ponadto, że na sytuację materialną powoda (pozwanego wzajemnie) wpływa również fakt, iż jest on właścicielem nieruchomości w T., z której nie korzysta, lecz ponosi koszty jej utrzymania kształtujące się według pozwanej (powódki wzajemnej) na poziomie około 2200 zł miesięcznie. Odnosząc się zaś do własnej sytuacji materialnej, pozwana (powódka wzajemna) podniosła, że z dniem 4 stycznia 2013 r. utraciła prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy, w związku z czym utraciła dotychczasowe źródło dochodu w wysokości około 530 zł miesięcznie. Nadto pozwana (powódka wzajemna) wskazała, że w związku z postępowaniem egzekucyjnym prowadzonym przeciwko niej w związku z nieodprowadzonym podatkiem dochodowym za lata 2008-2010 spłaca ona zadłużenie w łącznej wysokości 14000 zł w kwocie po 600 zł miesięcznie wraz z odsetkami. W związku z tym łączne koszty jej utrzymania kształtują się obecnie na poziomie około 3500 zł miesięcznie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 15 kwietnia 2005 r. wydanym w sprawie o sygn. akt IC 147/04 rozwiązano małżeństwo powoda (pozwanego wzajemnie) R. K. i pozwanej (powódki wzajemnej) E. K. przez rozwód z winy powoda. Wyrokiem tym jednocześnie zasądzono alimenty od powoda na rzecz pozwanej w kwocie po 4000 zł miesięcznie.

Wyrokiem z dnia 5 marca 2010 r. w sprawie o sygn. akt III RC 40/09 Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Krzyków obniżył alimenty od R. K. na rzecz E. K. z kwoty po 4000 zł do kwoty po 2500 zł miesięcznie, poczynając od dnia 1 marca 2010 r. z zachowaniem pozostałych warunków płatności.

W dacie ostatniego wyrokowania o obowiązku alimentacyjnym powoda (pozwanego wzajemnie) względem pozwanej (powódki wzajemnej) R. K. był zatrudniony w (...) Sp. z o.o. w R. i z tego tytułu pobierał wynagrodzenie w kwocie 6200 zł netto miesięcznie. Ponadto pełnił funkcję prezesa zarządu spółki z o.o. Kopalnie (...) w L., w której nie pobierał wynagrodzenia.

Powód (pozwany wzajemnie) spłacał pożyczkę w kwocie 30000 zł po 1000 zł miesięcznie, zaciągniętą u pracodawcy na okres 30 miesięcy od września 2008 r., spłacał również kredyt hipoteczny zaciągnięty na okres do 2022 r. w kwocie 232000 zł. Miesięczna rata kredytu wynosiła 1200 zł. Powód (pozwany wzajemnie) nie posiadał żadnych oszczędności.

W dniu 25 grudnia 2012 r. R. K. zawarł związek małżeński z M. D..

W dacie ostatniego orzekania o alimentach żona powoda (pozwanego wzajemnie) była zatrudniona jako specjalista ds. księgowych za wynagrodzeniem 1500 zł netto miesięcznie. Małżonkowie mieszkali w mieszkaniu M. K. (1) w R. – 35 km od Leśnej. Podczas wyjazdów do siedziby spółki powód (pozwany wzajemnie) zatrzymywał się w hotelu. Dom powoda (pozwanego wzajemnie) w T. został wystawiony na sprzedaż w 2007 r. Do 2010 r. powód (pozwany wzajemnie) nie znalazł kupca, obniżył cenę sprzedaży z 750000 zł do 590000 zł. Nie wynajmował tej nieruchomości, ponosił koszty jej utrzymania w kwocie około 1000 zł miesięcznie. Ponadto wspólnie z żoną ponosił koszty utrzymania mieszkania w R., na co składały się opłata za energię elektryczną (200 zł), gaz (100 zł) oraz zakup opału na zimę. M. K. (1) była właścicielką samochodu marki A. (...), stanowiącego jej majątek odrębny.

(**dowód:** akta Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Krzyków III RC 40/09; odpis skrócony aktu małżeństwa nr 1268/2005 – k. 10)

Obecnie powód (pозwany wzajemnie) w dalszym ciągu zatrudniony jest na stanowisku prezesa zarządu w spółce (...). Miesięczne wynagrodzenie, jakie otrzymuje z tytułu zatrudnienia, wynosi 6342,15 zł. Jest to jego jedyne źródło dochodów. R. K. nie ma samochodu, jego żona w dalszym ciągu jest właścicielką (...) A6 o wartości 20000 zł.

M. K. (1) pracuje w firmie (...) na stanowisku ds. sprzedaży na podstawie umowy o pracę na czas określony od 24 lutego 2009 r. do 25 lutego 2014 r. Z tego tytułu otrzymuje wynagrodzenie w wysokości 1719,49 zł netto miesięcznie.

W 2011 r. powód (pозwany wzajemnie) sprzedał nieruchomość w T. za 570000 zł. Z uzyskanej sumy 150000 zł przeznaczył na spłatę kredytu, natomiast 410000 zł na zakup nowego domu z J.. Zaciągnął kredyt na wykończenie domu w wysokości 150000 zł, rata spłaty wynosi około 1000 zł miesięcznie. Koszty utrzymania nieruchomości wynoszą około 800 zł miesięcznie, w tym: energia elektryczna – 250 zł, gaz – od 100 zł latem do 300 zł w okresie grzewczym, woda – 60-70 zł, podatek od nieruchomości – 530 zł rocznie.

Dnia 20 marca 2012 r. z obecnego związku małżeńskiego powoda (pозwanego wzajemnie) urodził się K. K.. Dziecko cierpi na alergię skórne, co wymaga stosowania specjalnej diety, zakupu odpowiednich środków pielęgnacyjnych i ubrań. Miesięczny koszt utrzymania dziecka wynosi około 1500 zł, na co składają się wydatki na: wyżywienie (400-500 zł), odzież, obuwie, środki higieny (300-400 zł), koszty opieki nad dzieckiem (400-500zł), przypadająca na małoletniego część kosztów utrzymania domu (około 250 zł).

(**dowód:** zaświadczenia pracodawcy powoda z dnia 9 września 2013 r. i z dnia 8 października 2013 r. – k. 66, k. 89; zaświadczenie pracodawcy M. K. (1) z dnia 2 października 2012 r. – k. 12; zeznania o wysokości osiągniętego dochodu PIT-37 za 2011 r. i 2012 r. – k. 68-76; przesłuchanie powoda – zapis na płycie CD – k. 78)

Pozwana (powódka wzajemna) E. K. jest z wykształcenia nauczycielem wychowania fizycznego. Do dnia 31 maja 2009 r. pobierała rentę w kwocie 520 zł miesięcznie z tytułu częściowej niezdolności do pracy. Orzeczeniem lekarza orzecznika ZUS z dnia 8 czerwca 2009 r., a następnie Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 20 lipca 2009 r. została uznana za zdolną do pracy. Z. odwołanie od decyzji ZUS do Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Sądu Okręgowego we Wrocławiu. Opinia biegłych chirurga ortopedy i neurologa, wydana w toku postępowania przez Sądem Okręgowym, wskazywała, że pozwana (powódka wzajemna) może być nadal uznana za częściowo niezdolną do pracy na okres 18 miesięcy. Począwszy od września 2009 r. pozwana (powódka wzajemna) była zarejestrowana jako osoba bezrobotna, pobierała zasiłek dla bezrobotnych w kwocie 510 zł miesięcznie. PUP nie przedstawił pozwanej żadnej oferty zatrudnienia, pozwana nie szukała pracy w inny sposób. E. K. zamieszkiwała z synem M., z zawodu elektrykiem, który w tamtym czasie prowadził działalność gospodarczą – przewóz osób, z której osiągał dochody w kwocie 200-300 zł przy miesięcznych obrotach 1000 zł. Pozwana i syn zamieszkiwali w wynajmowanym lokalu Czynsz najmu wynosił wówczas 700 zł, opłata eksploatacyjna – 210 zł, media 300-400 zł miesięcznie. Opłaty te ponosiła pozwana (powódka wzajemna), M. K. (2) opłacał natomiast telefon i internet – ok. 160 zł miesięcznie. Pozwana (powódka wzajemna) dokonywała również zakupu żywności dla siebie i syna, na co przeznaczała około 1600 zł miesięcznie, opłacała składkę ubezpieczenia na życie – 200 zł miesięcznie. Wymagała stałej rehabilitacji i opieki lekarskiej. Przez 6 tygodni w roku zabiegi rehabilitacyjne refundował NFZ, zwykle w II połowie roku pozwana (powódka wzajemna) korzystała z rehabilitacji odpłatnej, której koszt wynosił około 200 zł miesięcznie. Ponadto regularnie korzystała z siłowni i basenu, na co również przeznaczała kwotę 200 zł miesięcznie. Przyjmowała stale leki, co wiązało się z kosztem 300 zł miesięcznie. Koszt swojego utrzymania wyceniała wówczas na kwotę 3500 zł miesięcznie.

(**dowód:** akta Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Krzyków III RC 40/09)

Decyzją z dnia 22 stycznia 2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych odmówił pozwanej (powódce wzajemnej) prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, zgodnie bowiem z orzeczeniem lekarza orzecznika ZUS nie jest ona osobą niezdolną do pracy. Pozwana (powódka wzajemna) jest osobą niepełnosprawną w stopniu lekkim. Może podjąć pracę niewymagającą dobrej sprawności lokomocyjnej.

Jak wynika z informacji udzielonej Sądowi przez Powiatowy Urząd Pracy we W., w okresach od dnia 1.09.2009 r. do dnia 30.11.2010 r., od dnia 5.01.2011 r. do dnia 5.01.2011 r. oraz od dnia 7.12.2012 r. do dnia 8.12.2012 r. pozwana (powódka wzajemna) była zarejestrowana w Powiatowym Urzędzie Pracy we W. jako osoba bezrobotna. W okresach dwóch pierwszych rejestracji nie otrzymała skierowań do pracodawców z uwagi na brak w dniach wizyt odpowiednich ofert pracy zgodnych z kwalifikacjami zawodowymi, orzeczeniem o stopniu niepełnosprawności oraz informacją, że poszukuje pracy w wymiarze 1/2 etatu. E. K. dwukrotnie traciła status osoby bezrobotnej z powodu nabycia prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W przypadku ostatniej rejestracji nie zgłaszała się do pośrednika pracy, w związku z czym utraciła status osoby bezrobotnej z powodu braku gotowości do podjęcia pracy przez okres dłuższy niż 10 dni.

Obecnie pozwana (powódka wzajemna) nie pracuje, nie jest również zarejestrowana jako bezrobotna z PUP we W.. W ciągu ostatnich sześciu miesięcy do (...) wpłynęły oferty pracy dla nauczyciela wychowania fizycznego oraz dla osoby niepełnosprawnej bez zawodu (recepjonista, portier). Wysokość miesięcznego wynagrodzenia brutto na oferowanych stanowiskach wynosi od 1600 zł do 2400 zł.

Przeciwko E. K. prowadzone jest postępowanie egzekucyjne w związku z zaległościami w płatności podatku dochodowego od osób fizycznych za okres 2008-2010. Łączny stan zobowiązań, z uwzględnieniem wysokości odsetek i kosztów egzekucyjnych na dzień 16 sierpnia 2012 r. wynosił 17811,45 zł. Miesięczna kwota spłaty zaległości wynosi około 600 zł.

Pozwana (powódka wzajemna) mieszka obecnie sama w wynajmowanym mieszkaniu. W utrzymaniu pomaga jej syn i dalsza rodzina. Bieżące koszty utrzymania pozwanej (powódki wzajemnej) wynoszą około 2500 zł miesięcznie, w tym: koszty najmu lokalu – 1000 zł, opłaty za media – łącznie około 300 zł, telefon – 100 zł, leki – 100 zł, wyżywienie – 300 zł, środki higieny – 100-200 zł, odzież, obuwie – 100-200 zł, rehabilitacja i leczenie – 300-400 zł.

(**dowód:** decyzja odmowna ZUS z dnia 22 stycznia 2013 r. – k. 35; orzeczenie lekarza orzecznika ZUS z dnia 4 stycznia 2013 r. – k. 36; orzeczenie o stopniu niepełnosprawności z dnia 25 maja 2010 r. – k. 37; wezwanie ostateczne Naczelnika US W. z dnia 16 sierpnia 2012 r. – k. 38; potwierdzenia wpłat zaległości podatkowych – k. 39; blankiet opłat za energię elektryczną – k. 40; umowa najmu lokalu mieszkalnego z dnia 30 października 2004 r. – k. 33; przesłuchanie pozwanej – zapis na płycie CD – k. 78)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo główne zasługiwało na uwzględnienie w części, natomiast powództwo wzajemne podlegało oddaleniu.

Podstawą materialnoprawną zarówno powództwa głównego, jak i powództwa wzajemnego, był przepis art. 138 k.r.o., stanowiący, iż w razie zmiany stosunków zarówno uprawniony, jak i zobowiązany do alimentacji może żądać zmiany orzeczenia w przedmiocie obowiązku alimentacyjnego.

Celem postępowania w niniejszej sprawie było zatem ustalenie, czy od daty poprzedniego orzeczenia dotyczącego wysokości świadczeń nastąpiła zmiana stosunków uzasadniająca zmianę dotychczasowego zakresu obowiązku powoda (pozwanego wzajemnie). W myśl orzecznictwa i piśmiennictwa zmianą stosunków jest zmiana okoliczności, od których zależy istnienie i zakres obowiązku alimentacyjnego, a więc zmiana możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanych, a także – zmiana usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 19 lipca 1974 r., sygn. akt II CO 9/74, publ. LEX nr 7560, a także: J. Pietrzykowski, [w:] Kodeks rodzinny i opiekuńczy z komentarzem, pod red. tegoż, Warszawa 1990, s. 561).

Sąd przeanalizował zatem sytuację powoda (pozwanego wzajemnie) w zakresie jego możliwości majątkowych i zarobkowych, a także sytuację pozwanej (powódki wzajemnej) w kontekście jej potrzeb. Tym samym poprzez porównanie warunków istniejących w dacie wydania ostatecznego wyroku ustalającego obowiązek alimentacyjny powoda (pozwanego wzajemnie) wobec pozwanej (powódki wzajemnej) na kwotę 2500 zł miesięcznie z warunkami

obecnymi, Sąd mógł ocenić, czy zachodzi przesłanka wskazana w art. 138 k.r.o., będąca jedyną podstawą uwzględnienia żądania zmiany orzeczenia dotyczącego obowiązku alimentacyjnego.

W pierwszej kolejności należy odnieść się do zmiany możliwości zarobkowych i majątkowych powoda (pozwanego wzajemnie). Po przeprowadzeniu analizy zgromadzonego materiału dowodowego Sąd doszedł do przekonania, że chociaż wynagrodzenie za pracę przez niego otrzymywane, a stanowiące jedyne źródło dochodu, nieznacznie wzrosło, to jednak jego ogólna sytuacja materialna uległa pogorszeniu. Wzrost wynagrodzenia od 2010 r. do chwili obecnej o około 100 zł równy jest stopie wzrostu cen i usług, nie powinien mieć zatem znaczenia przy dokonywaniu ostatecznej oceny zmiany sytuacji materialnej powoda (pozwanego wzajemnie). Również zmiana składników majątku powoda nie wpłynęła na całokształt jego sytuacji majątkowej. Sprzedaż nieruchomości w T. i przeznaczenie otrzymanej z niej sumy na zakup nowego domu w J. oraz spłatę kredytu było w ocenie Sądu zachowaniem racjonalnym, zmierzającym do zaspokojenia potrzeb rodziny powoda i z tego względu niebudzącym wątpliwości.

Wpływ na obecną sytuację powoda (pozwanego wzajemnie) miał natomiast przede wszystkim fakt urodzenia się K. K. i w tym właśnie zdarzeniu należy upatrywać zmiany stosunków w rozumieniu art. 138 k.r.o., bowiem spowodowało ono wzrost kosztów utrzymania rodziny powoda (pozwanego wzajemnie) o około 1500 zł, to jest o koszty utrzymania dziecka. Zaznaczyć przy tym należy, że ustalając zakres potrzeb K. K., Sąd doszedł do przekonania, że koszty opieki nad dzieckiem nie powinny wynosić 900 zł miesięcznie, jak wskazywał powód (pozwany wzajemnie), lecz zamknąć się w kwocie około 400-500 zł równej miesięcznej opłacie za żłobek, wiek małoletniego bowiem umożliwia oddanie go pod opiekę instytucjonalną.

Z uwagi na dysproporcje w zarobkach rodziców dziecka należy natomiast uznać, że kosztami zaspokojenia jego potrzeb w większym, stopniu powinien być obciążony powód (pozwany wzajemnie) jako osoba uzyskująca wyższy dochód. Zatem chociaż możliwości zarobkowe i majątkowe powoda nie uległy zmianie, to jednak jego ogólna sytuacja materialna jest obecnie gorsza niż w 2010 r. W tym miejscu podkreślenia wymaga, że powód (pozwany wzajemnie) w sposób prawidłowy dba o zaspokojenie potrzeb osób pozostających na jego utrzymaniu i w tym celu pełni wykorzystuje swoje możliwości zarobkowe, o czym świadczy między innymi fakt, że nie zmienia pracy na lepszą, lecz od 2007 r. zajmuje to samo stanowisko, chociaż wiąże się to z dojazdami do innej miejscowości.

Po analizie sytuacji materialnej i osobistej pozwanej (powódki wzajemnej) Sąd doszedł do wniosku, że również po jej stronie nastąpiła zmiana stosunków uzasadniająca zmianę orzeczenia w przedmiocie obowiązku alimentacyjnego. Od początku 2013 r. pozwanej (powódce wzajemnej) nie przysługuje prawo do renty otrzymywanej dotychczas w wysokości 530 zł miesięcznie, co wiąże się z utratą jedyne dotychczas – obok alimentów – źródła utrzymania. Jednakże jednocześnie pozwana (powódka wzajemna) odzyskała zdolność do pracy, co umożliwia jej podjęcie zatrudnienia, dzięki któremu byłaby w stanie zaspokoić swoje potrzeby przynajmniej częściowo. Sąd nie dał wiary twierdzeniom pozwanej (powódki wzajemnej), że stara się ona wykorzystać swoje możliwości zarobkowe, bowiem jak wynika z informacji udzielonej przez PUP, od grudnia 2012 r. nie rejestrowała się ona jako osoba bezrobotna i nie podjęła starań o zatrudnienie. Sąd ma przy tym świadomość, że z uwagi na wiek i stan zdrowia pozwana (powódka wzajemna) może mieć problemy ze znalezieniem pracy w pełnym wymiarze, nie jest w stanie również wykorzystać swoich kwalifikacji jako nauczyciel wychowania fizycznego. Niemniej w ocenie Sądu obecne możliwości zarobkowe pozwanej (powódki wzajemnej) kształtują się na poziomie około 1000 zł miesięcznie, a ich pełne wykorzystanie umożliwiłoby jej częściowe pokrycie kosztów utrzymania.

Wbrew twierdzeniom pozwanej (powódki wzajemnej) Sąd doszedł także do przekonania, że jej usprawiedliwione potrzeby nie wzrosły od daty ostatniego orzekania o alimentach. Należy przy tym wskazać, że zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego, usprawiedliwione potrzeby obejmują przede wszystkim środki utrzymania zapewniające uprawnionemu warunki bytowania odpowiadające jego wiekowi, stanowi zdrowia i innym jego cechom oraz okolicznościom natury społecznej i gospodarczej, w której osoba ta się znajduje (uchwała SN z dnia 16 grudnia 1987 r., III CZP 91/86, OSNC 1988/4/42). Do takich potrzeb w szczególności zaliczyć nie można konieczności spłaty zaległości podatkowych pozwanej (powódki wzajemnej), zwłaszcza że powstały one z jej winy. Wzrost kosztów utrzymania o kwotę miesięcznej spłaty zaległości, to jest o 600 zł nie może być w związku z tym uznany za

uzasadniony. Bieżące koszty utrzymania pozwanej (powódki wzajemnej) kształtują się w ocenie Sądu na około 2500 zł. Sąd uwzględnił przy tym słuszny zarzut powoda (pozwanego wzajemnie), że w obecnej sytuacji materialnej nieusprawiedliwionym wydatkiem jest utrzymywanie dwóch telefonów – stacjonarnego i komórkowego.

W świetle przedstawionej powyżej zmiany stosunków Sąd dokonał oceny żądań przedstawionych w powództwie głównym oraz powództwie wzajemnym. Pogorszenie sytuacji materialnej i osobistej powoda przy jednoczesnym zwiększeniu możliwości zarobkowych pozwanej przemawia, zdaniem Sądu, za częściowym uwzględnieniem powództwa głównego i oddaleniem powództwa wzajemnego. Zakres obowiązku alimentacyjnego stanowi bowiem wypadkową poziomu możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego oraz zakresu usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego do alimentacji. Zdaniem Sądu obniżenie alimentów z kwoty 2500 zł do kwoty 1700 zł miesięcznie odzwierciedla zatem zmianę stosunków, jaka nastąpiła między 2010 r. a chwilą obecną. Świadczenie w wysokości 1700 zł miesięcznie, przy uwzględnieniu dochodów, jakie pozwana (powódka wzajemna) powinna osiągać z pracy, powinno w sposób prawidłowy zaspokoić jej usprawiedliwione potrzeby. Jednocześnie kwota ta w obecnej sytuacji zarobkowej i majątkowej powoda (pozwanego wzajemnie) nie powinna stanowić uszczerbku uniemożliwiającego mu prawidłowe zaspokojenie potrzeb jego i jego rodziny.

Mając na uwadze powyższe, Sąd orzekł jak w pkt. I, II i III sentencji wyroku.

W pkt. IV sentencji wyroku Sąd zasądził od powoda-pozwanego wzajemnie na rzecz pozwanej-powódki wzajemnej kwotę 1128 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

na oryginale właściwy podpis